

Dinko Sule

KAKO JE NASTAO ČASOPIS BAŠĆINA

1990. godine Tereza Buktenica (sada udana Sule) i ja objavili smo zajedničku zbirku pjesama *Pisme i užance*. Pjesme za zbirku odabrao je prof. Ivo Bilankov. Hvala mu i ovom prilikom! Nakon izdane zbirke sve svoje pjesme iz zbirke poslao sam na natječaj „ČA, CA“ kojeg je objavio Omiški festival. Ocjenjivački sud (1991.) izabrao je moje tri pjesme od dvadeset pet izabranih (na natječaj prispjelo dvije stotine pjesama). Pjesme su trebale bit uglazbljene, još nisu.

Nakon toga, osokoljen malim uspjehom, predložio sam Dobroslavu Elezoviću da mi šoltanski pjesnici objavimo malu zbirku pjesama pod naslovom *Bašćinski glasi* (po uzoru na naslov časopisa Omiškog festivala). Elezović je predložio da se zbirka zove *Bašćina*. Elezovićev prijedlog sam prihvatio, tako on postaje kum današnjoj *Bašćini*.

U prvom broju *Bašćine* (Izdavač ŠGZ „Olinta“, 1991.), koji nije numeriran, svoje pjesme objavili su: Tereza Buktenica, Dobroslav, Elezović, Karlo Kalajzić, Držislav Mladinov, Monika Prekpalaj, Dalibor Ruić i Dinko Sule. Objavljene su pjesme pokojnih, Brnardine (Dine) Lukan i Marina Mladinova. Predgovor ovoj skromnoj zbirci napisala je prof. Nevenka Bezić Božanić na moju zamolbu pa sebi pripisujem uredništvo ovog nultog broja, iako to nigdje ne piše. *Bašćina* je tiskana simboličnim sredstvima zahvaljujući gospodi Ivi Mladinovu - Sovi (*Tehničar*, Split) i Nikici Buktenici (ŠGZ „Olinta“). Ante Škoko uglazbio je pjesmu koja je na naslovnici nultog broja.

Ovu malu knjižicu poslao sam, tada bivšem župniku Grohota, don Špiru Vukoviću. A on, mudar čovjek, dao ju je u ruke don Živanu Beziću, našem Šoltaninu. Kako krv nije voda, don Živan Bezić o skromnom uratku šoltanskih pjesnika oglasio se je u časopisu *Crkva u svijetu* (br. 4, 1991). Tom prigodom zapisao je: ... *Zbirka nosi isto tako skroman, ali značajan, naslov Bašćina. Time je sretno označen njezin „nomen i omen“ ...* Don Živan kao da nam je stavio krila. Iste godine izlazi *Bašćina* koju smo numerirali brojem dva. Isti izdavač, a kao priređivač, potpisuje se moja malenkost. Predgovor potpisuje don Živan Bezić i daje smjernice kako dalje. Na kraju predgovora napisao je: ... *Draga naša „Bašćino, ostani nam živa i rasti dalje! Nadamo se da i ovo naše sadašnje burno vrijeme – u zori slobode i vlastite državnosti – mora ući u našu staru i trajnu baštinu. Baštinu za budućnost!* Izdavač je opet ŠGZ „Olinta“. Uz radove autora iz prvog broja objavljena je pjesmice Ive Bilankova i Eugena Buktenice

te glazbeni prilozi Ante Škoke i Božidara Cecaća. U ovom broju objavili smo *Poslanicu Frani Božičeviću* od M. Marulića, isječke iz Hektorovićeve *Ribanja i ribarskog prigovaranja*, narodne pjesme koje je na Šolti sakupio O. Delorko i poeziju časne s. Natalije Palac. Izlaženje ovog broja financijski su poduprli: Društvo Šoltana u Splitu, SRD „Koralj“ Rogač, prof. dr. sc. don Živan Bezić, pokretna ugostiteljska radnja „Kod Špake“, Pekara „Đek“ Grohote, trgovina „Romana“ Grohote, DIN Grohote i supermarket „Šoltanka“ iz Splita.

Prostora za uzmak više nije bilo. Don Živanovi naputci urodili su plodom. Izlazi i 3. broj, sadržajno drukčiji, izdavač je Ogranak MH Šolta. Uređivački odbor čine: Dinko Sule, Dobroslav Elezović i don Jure Žuro. Ovaj broj tiskan je zahvaljujući pok. Jošku Cecaću koji je obnašao dužnost direktora Veleprodaje NN u Splitu (NN platile su troškove tiskanja). 1994. godine izlazi 4. broj. Izdavač je bio Ogranak MH Šolta, uređivački odbor u istom sastavu. Tiskanje ovog broja poduprli su neki Šoltani iz dijaspore i Općina Šolta.

I kad smo mislili da su se sve kockice posložile, da je pitanje izlaženja *Baščine* neupitno, došlo je do četvorogodišnjeg prekida. Financije nam nisu bile naklonjene. Sve je upućivalo na to da je *Baščina* pokopana. Dogodilo se je čudo. Početkom 1998. godine don Juru Žuru, koji je tada obnašao dužnost tajnika Ogranka MH Šolta pozvali su mjerodavni iz *Nacionalne sveučilišne biblioteke – Odjel obvezni primjerak* i upitali gdje su obvezni primjerci brojeva *Baščine*, za spomenute godine prekida. Objasnio im je da *Baščina* nije izlazila zbog financijskih problema. Gospoda iz NSK pozvali su Općinu i ukazali im na važnost časopisa *Baščina*. Opet dobar vjetar! Ali financijske potpore, ni za lijek.

Broj 5. (Izdavač MH Ogranak Šolta, ur. Dinko Sule) tiska tiskara Šolta (vl. Zoran Elezović) iz Zagreba. Troškove tiskanja podmiruju HPT Split zahvaljujući gospodinu Nevenu Klariću – općinski vijećnik ili član Poglavarstva (?), ali i dobrotvori/ pojedinci (imena su u knjizi).

6. broj izlazi potporom Općine Šolta, izdavač je ŠGZ. „Olinta“. Uredništvo čine Željka Alajbeg, Mijo Blagaić, Nikica Buktenica, Nikola Radić, Dinko Sule (gl. urednik.), Ante Škoko i prof. Branko Vlastelica.

Broj 7. (2000.), okultni broj, izdaje Općina Šolta pa sve do broja 23. broja (od 24. broja izdavač je Kulturno-informativni centar otoka Šolte). Krenulo je! Uređivački odbor: Željka Alajbeg, Dobroslav Elezović, Dinko Sule (gl. ur.) i Ante Škoko. U 8. broju uredništvu nije Ante Škoko. Časopis je objavljen pod svojim International Standard Serial Number (ISSN 1330-8645). U 9. broju u uredništvu umjesto Dobroslava Elezovića je Ante Ruić (Antin). U uredništvu broja 10., Dobroslav Elezović mijenja Antu Ruića, a tiskanje broja financijski

je pomogao Dušan Bezić iz Kanade (500 kuna, s kojima se je urednik počastio). U 11. broju uređivačkom oboru pridružuje se Nataša Blagaić.

Kako bi nadoknadili izgubljene godine za 2005/2006 izdajemo dvobroj 12/13 (to smo učinili još dva puta). Izdavanje ovog dvobroja ne prati uređivački odbor, već samo urednik, moja malenkost (pa sve do ovog 30. jubilarnog broja). I u *Bašćinama* u kojima se ne spominje urednik, poslove urednika uvijek sam obavljao ja, iako to nigdje ne piše. Članovi uređivačkih odbora nisu pokazivali interes u kreiranju sadržaja *Bašćine*. No, to se ne može reći za gospođu Željku Alajbeg. Ona je uvijek bila dobar vjetar koji je punio jedra *Bašćine*, i kad je bila član uređivačkog odbora i kad to nije bila. Da nije bilo njezine zauzetosti mnogi brojevi *Bašćine* ne bi bili predstavljeni. *Bašćina* bi na rodnom otoku bila skoro pa „anonimus“. Ovdje joj se posebno zahvaljujem. Pok. Dobroslav Elezović nije se pačao u uređivačke poslove, ali svojim znanjem i savjetom uvijek mi je bio na raspolaganju. Ponašao se je, baš, kao kum *Bašćine* jer na Šolti dužnost/ uloga kuma nije puka formalnost. On je to znao.

Izlaženje 26. broja *Bašćine* skoro je postalo upitno. Izdavač je inzistirao na elektronskom izdanju. Vjerojatno je trebalo preusmjeriti sredstva predviđena za tiskanje *Bašćine* u neki kulturno-umjetnički događaj? Nisam se predao, časopis je tiskan. Od Općinskog vijeća isposlova sam Odluku da časopis i nadalje izlazi u tiskanom obliku, kao knjiga. Zahvaljujem se Općinskom vijeću.

Pretenciozno bi bilo napisati da su svi brojevi *Bašćine* bili uređeni *lege artis*, bilo je loše lektoriranih brojeva, ali svaki novi broj bio je bolji od prethodnog.

Navest ću ovdje, računajući da to neće pokvariti kvalitetu ovog broja *Bašćine* sljedeće: 1996. dobio sam Zaključak Općinskog poglavarstva da ću raditi na poslovima Voditelja Kulturno-informativnog centra s tim da ću pola radnog vremena raditi u knjižnici. Do realizacije ovog Zaključka nije došlo, po nekima jer sam ja odustao, a po drugima to nisam zaslužio jer sam po njima sklon porocima. Nisam odustao, a *Bašćinu* sam nastavio uređivati, iako sam tada bio nezaposlen (godinu i pol dana bez ikakvih primanja). Uređivao sam i druge knjige, monografije... Pošteno se naradio bez zaposlenja. Nisam nikome zamjerio, niti sam se s bilo kim obračunavao. Oprostio sam im. U financijskom smislu posljedice niskih udaraca osjećam i danas.

Za kraj ću napisati. Don Živan Bezić u jednom pismu (objavljeno u *Bašćini* 17/18, 2009.) napisao mi je: „Nastavi uređivati *Bašćinu* do krajnjih mogućnosti. Bez nje Šolta upada u anonimnost“. Vjerujem da ga nisam iznevjerio. Laka mu zemlja, njemu i svima kojih više nema, a tkali su *Bašćinu*.

Od Općine Šolta u posjedu sam svih mogućih priznanja, zadnje Najveće dobio sam 2015. godine. To me nije uspavalo.

Nakon 30 godina druženja s *Bašćinom* želim se zahvaliti svim dobrim ljudima, koji su na bilo koji način doprinijeli kontinuiranom izlaženju *Bašćine*, njezinoj sadržajnoj raznolikosti i stručnim priložima. Bez tih dobrih ljudi ne bi bilo *Bašćine* (ne bi ni ja izdržao). Posebno se želim zahvaliti brojnim znanstvenicima koji su svojim stručnim tekstovima doprinijeli da časopis *Bašćina* bude prepoznat i poznat. Veliko hvala znanstvenicima koji nisu Šoltani, a rado su ispisivali povijest *Bašćine* i doprinosili njezinoj kvaliteti. Ti divni ljudi bili su mi podrška i vodilja.

Hvala poreznim obveznicima jer bez njihova novca ne bi bilo *Bašćine*. Hvala svima Izdavačima i njihovim čelnim ljudima. Hvala i *Knjižnici* Grohote što marno čuva sve primjerke *Bašćine* i promovira je kroz programe svoje djelatnosti.

Ali, bilo bi nepošteno ne zahvaliti se i suprugi Tonki koja je radi *Bašćine* trpjela moju čestu odsutnost duhom.

Iskreno hvala svim dobrim ljudima, suradnicima ovog jubilarnog 30. broja.

Dragi čitatelji ovo nije bila prodaja „ja-ja“, ovo je istina o *Bašćini*. Trebalo je jedriti po bonaci i po nevremenu. Bila je to plovidba s dobrom posadom, nezaboravna plovidba s dragim suradnicima, plovidba s dobrim ljudima koji su zadužili Šoltu.

U mojon svići još jema uja, još gori. Želi bi i daje uređivat „Bašćinu“, ali bojín se opakih vitri koji pušu, pušu li ga pušu. Bojin se da ne udunu moju sviću. Puno se bojín, bojín se vega vražjega virusa, bojín se i sotone, jerbo oće zapocesat cili škoj.

Grohote, 15. ožujka 2021.